

Sortir a robar cavalls explora la relació entre un pare i un fill i, de retruc, els secrets i les tensions familiars, amb el rerefons de la Segona Guerra Mundial en un poblet –i unes cabanes a tocar del riu– a Noruega. Petterson cisella el llenguatge i acarona cada detall fins a aprofundir en els esclats i crisis de l'adolescència –i de la vellesa, el present del protagonista. A Club Editor també ha publicat *Maleixo el riu del temps* i *Cap a Sibèria*.

—A *Sortir a robar cavalls* es mastega la presència de la solitud i el silenci. A vegades expliquen més coses que les paraules mateixes?

No és que jo els utilitzi, la solitud i el silenci són allà. Les ciutats grans estan carregades de soroll. Però a Oslo tu pots agafar un tramvia i en 20 minuts ets al bosc. La meua família i molta gent té necessitat de bellugar-se i anar a la recerca de solitud, a la recerca d'una cabana, al bosc o a la muntanya. És una activitat important per al coneixement, t'enduus un grapat de llibres, un gos... Per la meua generació això ha estat cabdal perquè ho hem heretat dels pares.

—Diria que això té alguna cosa de tret noruec?

—Això em sembla. Quan vaig publicar aquest llibre, molta gent es va reconèixer en aquest anar al bosc. Per molts, és absolutament natural. En l'origen mateix de les maneres de fer socials, hi ha alguna cosa de tria de la solitud, també per part de les dones. Hi ha certes coses que només pots fer o sentir si et trobes en solitud.

—La seva relació amb la natura és molt sensitiva, revestida d'una gran intensitat. Com explicaria el paper de la natura, del bosc en els seus llibres?

—Per mi és natural des que era un nen. Però als anys 80 vaig viure a la ciutat, treballava en una llibreria i no hi havia anat més. Després vaig haver de traslladar-me i anar al camp i va ser com tornar a casa, al món del meu pare. El vaig reconèixer immediatament. Tot era familiar però nou al mateix temps, com

MARTA CALVO

Per Petterson

«Sempre m'ha fascinat com les petites coses poden provocar un gran canvi»

Amb *Sortir a robar cavalls*, l'escriptor noruec Per Petterson allarga el seu idil·li amb el Club Editor. Aquesta és la tercera novel·la que publica el segell de Maria Bohigas i, més concretament, és l'obra amb la qual, el 2003, Petterson va fer un salt en el reconeixement literari internacional.

Entrevista d'Anna Ballbona

Sortir a robar cavalls

PER PETTERSON

Club Editor

Barcelona, 2016

Novel·la, 242 pàgines

passa amb moltes altres coses. Aquest llibre va ser la primera vegada que vaig explorar aquesta natura amb un cert sentit optimista.

—Com a escriptor està obsessionat en els petits detalls i com poden canviar les nostres vides.

—Sempre m'ha fascinat com les petites coses poden provocar un gran canvi, que poden canviar la vida sencera. Els petits contactes ens canvien i tots hi estem exposats, a vegades catastròficament, a vegades d'altres maneres. De fet, és un detall de no-res el lloc on et trobes, però les coses sempre passen en alguna banda. On ets quan passen aquestes coses? Què hi veus? Com et toquen? Què en flaires?

—En la seva novel·la hi ha una mixtura molt fluïda entre present i passat, entre la memòria i la vida diària.

—La major part del llibre ha estat escrit així, amb salts endavant i enrere. És una cosa natural: quan escrius, et records d'una cosa, doncs l'escrius i després, tornes. Quan estàs escrivint, no t'has d'aturar, no has d'esperar. D'altra banda, hi ha coses que apareixen en el llibre de les quals jo no tinc memòria, com ara la Segona Guerra Mundial. Jo sóc el primer sorprès de per què algunes coses em vénen.

—Davant del drama, el que ens queda és aquesta mena de resistència estoica amb què reacciona el personatge principal?

—Quan s'adona que el seu pare no tornarà, el noi queda pertorbat. Però quan al final del llibre, a Suècia, està punt d'atonyinar un home al carrer, decideix no fer-ho. Sempre pots triar en una altra direcció. Però al final jo diria que acaba estimant-se el pare, tampoc té altra opció.